

Adevărul

Cotidian politic și social al județului Arad

ANUL II

Nr. 22

Miercuri, 17 ianuarie 1990

4 pagini — 50 bani

Comentariul ediției Oboseala de după revoluție?

N-a trecut nici o lună de zile de atunci. Înainte de atunci. De când se părea că sintem, noi românii, o insulă condamnată la nemiscare: trăiam un „somn de moarte”. Mărturisesc cu rușine, mărturisesc cu durere în suflet că, nu o dată, eu însumi credeam acest lucru. Eram oare, cum, în alt context, se exprima Noica o populație nu o națiune, obsedată exclusiv fiziologic: de hrană, de hrană, de căldură, de lumină. Într-un cuvânt de supraviețuire, nu de viațuire? Eram oare laboratorul diabolic de experimentare a celor mai negre idei sociale? Trăiam o cădere liberă pe scara evoluției: inapoi la peșteri? Toate acestea până în ziua de 17 decembrie 1989. Atunci ceea ce părea imposibil, incredibil, surprinzător în grad absolut pentru noi înșine darmită pentru străini, stupefiant și simplu s-a produs. Revoluția a izbucnit din adâncuri cu o energie pură și sfișietoare: „acum ori niciodată!”, „nu plecăm acasă, morții nu ne lasă!”, „murim mai bine cu toții!”, „și s-a murit! Și nu s-a plecat acasă. Și s-a murit din nou. Și nu s-a plecat acasă: 17 decembrie 1989, 18 decembrie 1989, 19 decembrie 1989, 20 decembrie 1989, 21 decembrie 1989 — acum se ridică al doilea mare oras, Aradul — 22 decembrie 1989: sătul de sânge tânăr și nevinovat Vampirul fuge. Dar e prins.

Să nu uităm toate acestea. Știu, ele ne-au consumat energia sufletească, ne-au încordat, până la durere, voința. Totuși, să nu uităm toate acestea: revoluția nu trebuie să-și devoreze fiii. Ea trebuie să continue în evoluție. Acum lupta, deloc ușoară, e una pentru normalitate, pentru firescul vieții pe care l-am fost

pierdut și pe care trebuie să-l reînviem (cel ca mine, născuți în plin stalinism, nici nu l-am cunoscut), pentru o viață socială liber creatoare, eficientă, netraumatizată de prejudecăți și dogme. Una care să sfințească ideea de om, și ființa concretă de om, nu să le uite sau să le sfi-deze.

Evenimentele din Piața Victoriei din București au arătat că luciditatea, atenția încordată la evenimente, prudența și îndrăzneala nu trebuie să ne părăsească nici o clipă.

Să încercăm cu toții să normalizăm viața prin normalizarea noastră înșine. Să nu trîșim în numele revoluției, să nu urmărim avantaje ieftine, să mergem la muncă, să fim mai eficienți decât sub dictatură, să fim cu cei care au greșit grav intransigenți, dar nu răzbunători, să fim oameni morali, cu șira spinării netcovoită. Să ne privim în ochi deschis, chiar dacă interogativ. Să nu oboșim prea repede. E greu, dar odată cu el, cu greu, fericea, în sfârșit, e posibilă.

VASILE DAN

Memoria peticelei: Arad, 22 Decembrie 1989, ora 10, în piața primăriei. Foto: KURUCZ MATEI

DECRET-LEGE

cu privire la utilizarea și salarizarea personalului în perioadele de întrerupere a activității

În toate unitățile personalul este salarizat în raport cu munca prestată.

Pentru a se asigura o utilizare cât mai bună a personalului și o salarizare corespunzătoare a acestuia în cazuri deosebite, când procesul de producție se întrerupe din motive independente de activitatea personalului.

Consiliul Frontului Salvării Naționale decretează:

Art. 1. — În unitățile în care, în cursul trimestrului I 1990, ca urmare a neasigurării condițiilor tehnico-materiale necesare sau a temperaturilor deosebit de scăzute, procesul de producție trebuie să fie întrerupt, se reține în activitate pentru întreținerea și supravegherea instalațiilor, mașinilor și utilajelor oprite temporar numai personalul strict necesar stabilit de conducerea unității.

De asemenea, va fi reținut personalul necesar pentru lucrări de revizii, reparții și alte lucrări în vederea reluării lucrului în condiții bune.

Personalul utilizat în condițiile alin. 1 și 2 va primi pentru perioadele respective salariul tarifar corespunzător încadrării fiecăruia, dacă și-a îndeplinit în totalitate sarcinile stabilite, precum și toate celelalte drepturi de salarizare.

Art. 2. — În situația unor întreruperi temporare ale procesului de producție, personalul va primi, potrivit prevederilor art. 86 din Codul Muncii, 75 la sută din salariul tarifar corespunzător încadrării fiecăruia, precum și celelalte drepturi de salarizare aferente perioadelor respective.

Acest personal se află la dispoziția conducerii unității și va executa în perioada de stagnare lucrări de organizare a lo-

cului de muncă, degajarea de zăpadă, a căilor de acces și alte lucrări de acest fel.

Art. 3. — În situațiile arătate la art. 1, personalul stabilit de conducerea întreprinderii ca fiind necesar să fie prezent în unitate va rămâne la domiciliu, asigurându-l-se pe perioada respectivă 50 la sută din salariul tarifar corespunzător încadrării fiecăruia.

Atunci când conducerea unității solicită ca acest personal să se prezinte la locul de muncă, persoanele care nu se conformează vor fi considerate în concediu fără plată.

Art. 4. — În afara personalului programat în concediu de odihnă, conducerea unității poate aproba efectuarea concediului de odihnă și personalului de la locurile de muncă unde s-a întrerupt activitatea, dacă acest personal este de acord.

Art. 5. — Personalul salarizat în condițiile prezentei decret-lege beneficiază pe perioada respectivă de venitură în muncă și de alocație de stat pentru copil, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 6. — Drepturile de salarizare stabilite în condițiile prezentului decret-lege se echilibrează de către bănci în limita fondului de salarii convenit fiecărei unități. Diferențele față de acest fond se acoperă din rezervele de fond de salarii constituite la nivelul organelor ierarhice superioare.

Art. 7. — Prevederile prezentului decret-lege se aplică în perioada 1 ianuarie — 31 martie 1990.

Președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale
ION ILIESCU

Mulțumim pentru Eminescu

Cu siguranță, niciind nu l-am sărbătorit cu adevărat pe Eminescu așa ca în acest an, la 15 ianuarie. Pentru că El, Eminescu. Întruchiparea spiritualității românești, a devenit, lată, simbolul renașterii noastre naționale. Și poate niciodată ca la această celebrare sala teatrului nu a devenit atât de nelăcăpătoare. Tineri și virșnici, oameni de bine au venit să celebreze poezia înșasi, pentru că El, Eminescu, s-a identificat în conștiința noastră cu înșasi obârșia versului. Și frumos a fost spectacolul Eminescu, oferit de teatrul arădean. Spectacol gândit de actorul Dan Antoci cu pioșenie. Cu iubire. Cu profunzime. Niciind nu l-am văzut pe actorii arădeni atât de puri, atât de tulburători, atât de adevărați. Niciind nu l-am simțit atât de aproape de sufletul nostru pe Mioara Irim și Dan

Antoci, Emilia Dima Jurca și Ion Costea, Mona Țina și Teodor Vușcan, Adina Ujvad și Iosif Cojic. În „rostirea” lor, l-am redescoperit pe Eminescu și am încercat să ne descoperim pe noi înșine, înțelegând că El înseamnă, în acest ianuarie, dramă și izbîndă. Înseamnă răni grave. Dar și libertate de sine, singura în stare să asigure libertatea în istorie. În cadrul scenografic gândit de distinsul artist plastic arădean Onisim Colta ca o posibilă coloană fără sfârșit, străjuită de eternii plopi atât de familieri poetului, ei, actorii arădeni, ni l-au restituit pe Eminescu. Primordial. Cel dintotdeauna. Și ne-au îndemnat la reculegere, așezîndu-ne în față posibile oglinzi în care

LIZICA MIHUȚ

(Cont. în pag. a III-a)

Carne și preparate din carne: cantități mai mari, dar...

Cele două abatoare din Arad (cel vechi și cel nou) au preparat în ziua de 12 ianuarie a.c., 32 tone salam, șuncă, cîrnați, sfumături și 4 tone conserve de vită în stoc propriu (cutii de 300 g/bucată). Pentru a avea o idee despre ce reprezintă aceste cantități de preparate furnizate fondului pieții de către întreprinderea de industrializare a cărnii consemnăm, pentru comparație, că într-o zi obișnuită din luna ianuarie 1989, această întreprindere a furnizat doar 21 tone carne și preparate de carne, deci cu circa o treime mai puțin, în timp ce 2 tone conserve de carne și alte 2 tone semiconserve au fost livrate la export.

Deci, în prezent, se sacrifică un număr mai mare de animale decît anul trecut, dar încă sub nivelul cerințelor unei

bune aprovizionări a populației.

— Ce speranțe ne putem pune în perioada care a mai rămas din această lună? — ne-am adresat domnului Pașo Cristea, contabilul șef al întreprinderii.

— Nu pot face promisiuni gratuite care să amăgească populația. Totuși, avînd în vedere că din unitățile zootehnice din Arad vom sacrifica 2000 capete porcine, iar din R.D.G. și Ungaria urmează să mai importăm 6000 capete porcine, cred că o oarecare îmbunătățire a condițiilor de aprovizionare cu carne și preparate din carne se va face simțită în a doua parte a lunii în curs.

— Vă rog să nu ne-o luați în nume de rău, dar mulți arădeni se arată în continuare nemulțumiți de calitatea preparatelor, în special a mezelurilor. Care să fie cauza?

— Cu toate că mezelurile se prepară acum numai din carne, valoarea acestora este afectată de calitatea materiilor prime obținute din animalele sacrificate: bovine bătrîne, tarate, animale accidentate, slăbite ș.a. Cînd vom sacrifica porcii importați vă veți convinge că noi știm prepara și produse de calitate superioară cum sînt cotletul haiducec, mușchuleți „Azuga”, piept haiducec, salamuri gustoase, cîrnățarie fără adaosuri etc.

Să nutrim, deci, speranța că vom trăi mai bine ca în trecut, dar să nu uităm nici un moment că dacă nu muncim, dacă nu mergem cu toții la locurile noastre de muncă, dacă nu vom realiza și valorifica producția, atunci nici nu vom avea cu ce plăti porcii importați.

ȘTEFAN TABUJA

